

Menneske, der aflivede vedkommende, ogsaa dør. Det ærede Medlem er tilbøjeligt til at tro paa Gengangere, men det gør jeg ikke. Jeg hævder, at naar man ved en Lov har slaaet en anden Lov ihjel, staar den aldrig op paa ny uden ved en ny Lov. Derfor forekommer det mig ret komisk, at man vil blive ved at gentage, at man paa ny slaar en Lov ihjel, der tidligere ved Lov er kendt for død og magtesløs at være. (*Bluhme*: F. Elks. Moselov.) Nej, den er i fuld Kraft endnu. Det ærede Medlem har glemmt sin Bibelhistorie. Jeg advarer ham imod at komme ind paa saadanne teologiske Betragtninger. Jeg gør kun den almindelige juridiske Betragtning gældende, som forekommer mig ogsaa at være i god Overensstemmelse med almindelig sund Fornuft. Og jeg har blot rejst dette Spørgsmaal, fordi det forekommer mig, at den ovennævnte Betragtning ikke burde gøres gældende, og at disse Bestemmelser i Lovforslagets § 31 ere fuldstændig overflødige.

Nørhave: Adskillige Medlemmer have under denne Forhandling udtalt sig for at ophæve Pligtkørsel og Pligtarbejde. Jeg er ikke fuldt enig med de Medlemmer, som have talt herom, idet jeg tror, at det er noget, som nok skal udvikle sig af sig selv. Kommunerne skulle nok for en stor Del faa afskaffet disse Pligtkørsler og Pligtarbejder, og jeg tror ikke, vi herfra med et Slag skulle forsøge at ophæve det. Lad Udviklingen gaa sin Gang, den skal nok føre henimod, at Sogneraadene licitere dette Arbejde bort. I alt Fald kan Ophevelsen ikke ske ved denne Lov. Det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) talte om det ønskelige i at skaffe Matrikelkort over Sognene. Jeg er enig med ham om det ønskelige heri, men jeg tror ikke det, han tilsigter derved, opnaas, nemlig at faa Skellene bestemt konstaterede. Jeg tror ikke, at Landinspektørerne efter de hidtil værende Kort kunne angive Skellene nøjagtigt. Naar vi derimod faa vedtaget den Bestemmelse i det foreliggende Forslag, at Landinspektørerne ved Udstykningen og de ny Skels Anbringelse skulle, som jeg nævnte i Gaar, gaa ud fra tre faste Punkter udenfor, saaledes at man altid i Fremtiden kan finde, hvor de virkelige Skel ere. Jeg har kun villet slaa til Lyd for, at Inspektørerne ved fremtidig Udstykning skulle gaa ud fra nogle faste Punkter, saa at vi fremtidig kunne faa virkelig bestemte Skel.

P. Bjerre: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) hævdede i Gaar meget stærkt, at Administrationen ikke maatte faa mere Frihed, og det mente han, der var Fare ved. Vi skulde holde os til Loven af 1897. Jeg vil derfor hævde, at det ærede Medlem slet ikke var enig med Ministeren i dette Stykke. Han er derfor ikke saa lidt omme paa den konservative Side af Ministeren, thi jeg hævder fremdedes, at det er et konservativt Standpunkt, at vi skulle blive staaende paa den Lovgivning, vi have. Jeg vil indrømme, jeg vilde ønske, at Loven var gaaet videre, saa det er jo nok muligt, at Ministeren staar et Stykke mellem det ærede Medlem og mig. Nu vil det ærede Medlem sige, at i de politiske Tider, vi nu leve i, kunne vi faa Brug for saadanne Medlemmer som ham, og det er jo muligt, at han forstaar at slaa Mønt af rørte Vande. Men jeg tror for øvrigt, det vil være meget længe, inden vi rigtig faa Brug for det ærede Medlem. Jeg tror ikke, han er en af de første, vi henvende os til. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem skal søge at knytte sig saa tæt til Ministeren og sige, at det er ham, der særlig forsvarer Ministeren. Han var dog lidt bange for, at det ikke gik an at give Ministeren mere Frihed. Han ønskede, at vi skulde holde os til de strenge Baand, som jeg ønsker skulle løsnest mere og mere. Jeg er ganske vist uenig med det ærede Medlem, men det har jeg været tidt og mange Gange, og jeg haaber, jeg endnu maa blive det mange Gange. Naar det ærede Medlem saa knyttede sig til de gamle Bondevenner, kan det jo være meget godt. De vare sandelig udmærket brave Mænd, der kæmpede for Bøndernes Frigørelse og Fæstets Afskaffelse og en hel Del andre gode Ting. Men havde de levet i vore Dage og set, at Forholdene nu vare ganske og aldeles forstyrrede derved, at vi nu havde et Bannet ud over Landet, hvorved der er kommet en hel Mængde ny Næringsforhold op, og hvorved der nu lever Hundreder af Arbejdere, som ikke ere Indsiddere, Gaardmænd eller Herremænd, saa ville de sige: Nu ere Forholdene saaledes forstyrrede, at et Hus eller en Gaard fra eller til i Virkeligheden er som en Draabe i Havet. Og saa ville de selvfølgelig være saa fornuftige Mennesker, at de sige, at nu kan man selvfølgelig ikke staa og kæmpe for og passe paa at bevare saa mange Herregaarde, Bøndergaarde, Husmænd, Indsiddere o. s. v. som muligt. Dette Forhold kunde man regulere i gamle Dage, det